SLUŽBENI GLASNIK
BOSNE I HERCEGOVINE

Godina IV - Broj 14 | Ponedjeljak, 22. svibnja 2000. godine SARAJEVO | Hrvatski jezik

71

Koristeći se ovlastima koja su mi data člankom 5. Aneksa 10. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini prema kojemu je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja svog mandata; i naročito uzevši u obzir članak II 1. (d) istog Sporazuma prema kojemu Visoki predstavnik ima ovlasti da pomogne, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom Sporazuma; pozivajući se na tumačenje te ovlasti dato u stavku XI.2. Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonnu 10. prosinca 1997. godine, posebno podstavka (b) istog, po kojemu Visoki predstavnik, kada to ocijeni neophodnim, ima pravo da donese obvezujuće odluke o usvajanju mjera čiji je cilj osiguravanje provedbe Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine, uključujući i *privremene mjere koje stupaju na snagu kada strane ne mogu da postignu sporazum…*;

Uzimajući u obzir sporazum među organima vlasti Bosne i Hercegovine da je proces restitucije nacionalizirane i zaplijenjene imovine primjeren;

Imajući na umu da je Parlament Bosne i Hercegovine propustio da razmotri Nacrt zakona o restituciji u Bosni i Hercegovini koji je Vijeće ministara Bosne i Hercegovine podnijelo Parlamentu Bosne i Hercegovine u prosincu 1999. godine, i da Zastupnički dom Bosne i Hercegovine nije, na svojoj 19. sjednici održanoj 19. travnja 2000. godine, usvojio Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Okvirnog zakona o privatizaciji poduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući da nedostatak jasnosti glede vlasničkih dokumenata zbog nepostojanja Zakona o restituciji stvara značajnu prepreku gospodarstvenom razvoju uopće, a naročito započetom procesu privatizacije;

Uzimajući u obzir, imajući na umu i konstatirajući sve gore navedeno, ovim donosim slijedeću

ODLUKU

O ZAKONU O IZMJENAMA I DOPUNAMA OKVIRNOG ZAKONA O PRIVATIZACIJI PODUZEĆA I BANAKA U BOSNI I HERCEGOVINI

Članak 2., stavak 3. Okvirnog zakona o privatizaciji poduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini, objavljen u "Službenom glasniku BiH", broj 12/99 od 2. kolovoza 1999. godine ovim se mijenja te glasi:

"Nijedan proces restitucije, privatizacije poduzeća i banaka neće prejudicirati rješavanje po zahtjevima za restituciju koji se mogu podnijeti sukladno važećim zakonima o restituciji; s tim, međutim, da svaki entitetski Zakon o restituciji isključi poduzeća i banke koji su predmet restitucije, kao i njihovu zemlju, imovinu i zgrade, iz naturalne restitucije, te predvidi da nadležni organi vlasti osiguraju pravičnu nadoknadu svim zakonskim podnositeljima zahtjeva."

Okvirni zakon o privatizaciji poduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini ostaje neizmijenjen u svim ostalim aspektima.

Ova odluka stupa na snagu u formi zakona 12. svibnja 2000. godine i bit će objavljena bez odlaganja u "Službenom glasniku BiH", te u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenom glasniku Republike Srpske".

Broj 24/'00
11. svibnja 2000. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Wolfgang Petritsch, v. r.

72

U sklopu primjene svojih ovlasti koje su mi date člankom 5. Aneksa 10. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojemu je Visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje svoga mandata; te naročito imajući u vidu članak II.1.(d) istog Sporazuma, prema kojemu je Visoki predstavnik ovlašten da *omogući, onako kako smatra neophodnim, rješavanje svih teškoća koje se javje u svezi s provedbom civilnog dijela Sporazuma*; pozivajući se na tumačenje takvih ovlasti koje se navode u stavku XI.2 Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonnu 10. rujna 1997. godine, posebno u točki (b) ovoga stavka, prema kojemu je Visoki predstavnik ovlašten da donosi obvezujuće odluke, kako smatra neophodnim, o usvajanju mjera koje imaju za cilj osiguranje provedbe Mirovnog sporazuma u cijeloj Bosni i Hercegovini, *uključujući i privremene mjere, koje stupaju na snagu kada strane nisu u stanju da postignu sporazum*;

Uzimajući u obzir da je Predsjedništvo BiH 11. lipnja 1998. godine usvojilo Memorandum o razumijevanju o restrukturiranju RTV BiH, i da je, zbog nemogućnosti strana da postignu sporazum o provedbi ovog memoranduma, Visoki predstavnik 30. srpnja 1999. godine donio Odluku o restrukturiranju sustava javnog emitiranja u Bosni i Hercegovini (S. l. BiH, 2. rujna 1999.);

Imajući na umu da će, sukladno članku 3. Odluke o restruktuiranju sustava javnog emitiranja u Bosni i Hercegovini, Visoki predstavnik, u konzultaciji sa IMC-om, imenovati zastupnika za prijenos imovine i ekspertnu skupinu, čija zadaća će biti da upravljaju procesom ukidanja RTV BiH putem preraspodjele njenih resursa na PBS BiH, RTV FBiH i RTRS, da